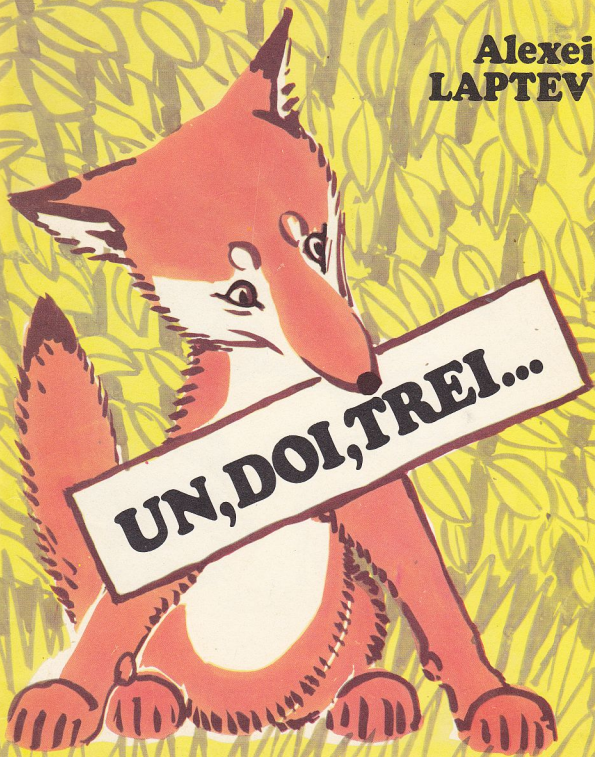

**Alexei
LAPTEV**

EDITURA RADUGA, MOSCOVA • 1987 • EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI

Miere mirosind a tei.
Pe la bot, albine zboară.
Să nu plîngi — miere de vrei,
trece chiar de-o să te doară!

Suflă-n goarnă-un gândăcel.
Greierașu-i viorist.
Ce de muzici, fel de fel!
Cri, cri, cri! Nu-i nimeni trist!

Merg brotaci
sub copaci.
Merg ce merg
și drăguțe,
roșioarele frăguțe
le culeg.

Cît de bine poate fi
să bei roua-n zori de zi;
aplecî floarea către gură
și mai sorbi o-nghițitură.

A suflat încet o boare,
clătinînd în iarbă-o floare.
Foșnetul s-a auzit —
iepurașii s-au trezit.
Stau la pîndă urecheați,
cu ochi mari și speriați.

Patru pui ai mamei rațe
vor rădașca s-o înhațe.
Dar ea, clești puternici are.
Cine-o să atace oare?

Chiar de puful mi-e nițel —
sînt deja un cocoșel.
Poate ăsta șarpe nu-i,
dar eu sînt stăpînul lui!

Peste-un cuib, pe-albastru cerul
zboară-n zări helicopterul,
însă puiul de stăncuță
și-l închipuie-o muscuță.

Doi pui de coțofană hoată,
pentru un con s-au luat la harță;
dar peste un minut deja
cearta în glumă se schimba.

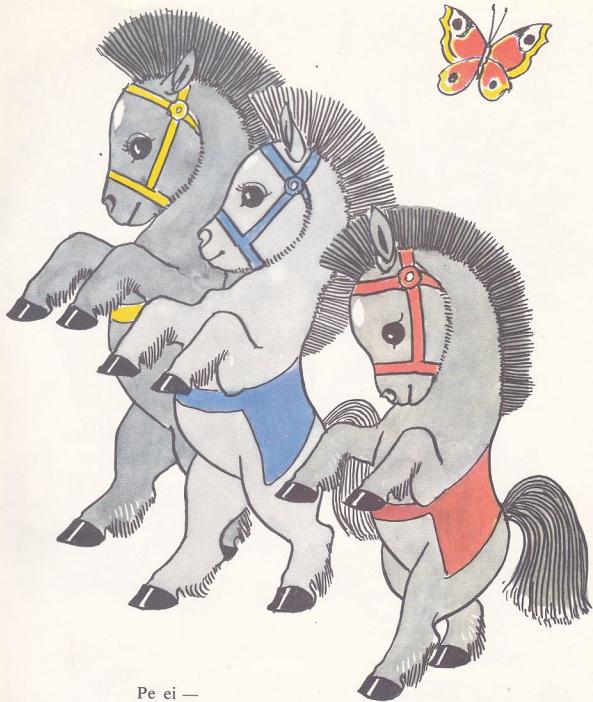
Pescarul sta
și trist gîndea
că nu de-un rac nevoie-avea,
un crap mergea la prînzul lui,
dar peștișorul nu-i.

Minătarca ciupercuță
ni-e umbrelă și căsuță.

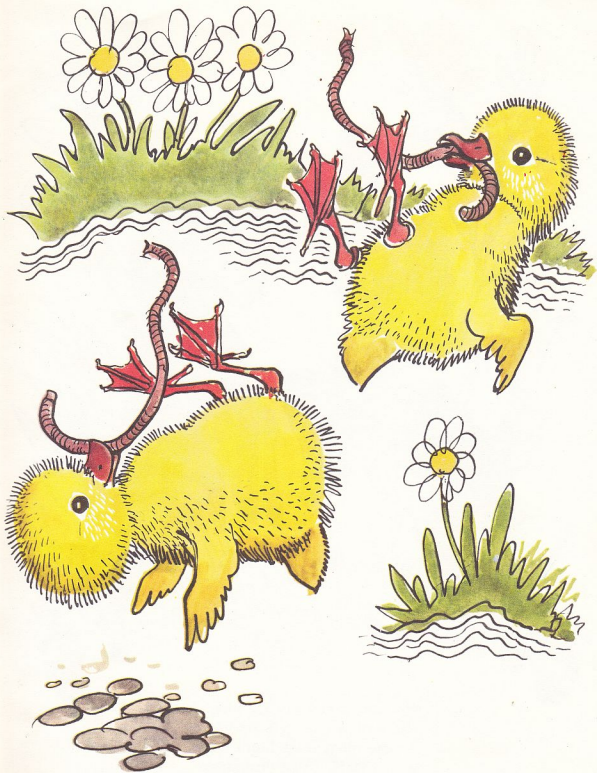
Eu pur-sînge sînt mînzoc,
și-am picioare ca de foc,
sar — și iarba o frămînt,
ca o pasăre m-avînt.

Pe ei —
acești căluți
mici și drăguți
îi cheamă simplu, poney.

Două răţuște, prînzul așa l-au împărțit —
și n-aveau furculiță și n-aveau nici cuțit.

Noi sîntem cenuşiii iezişori
şi iată cum corniţele ne cresc,
căci ne purtăm ca bunii frăţiori,
ce niciodată nu se duşmănesc.

Ilustrațiile autorului
În românește de Passionaria Stoicescu
Lector: Sandu Singer
Tipărit în U.R.S.S.

Titlul ediției originale:
А. Лаптев. Раз, два, три...
Издательство «Малыш»,
Москва
1966

© Editura Raduga, Moscova, 1987

© Traducere de Editura Ion Creangă, București, 1987